

COMPANHIA NACIONAL DE DANZA

Director Artístic: José Carlos Martínez

Director Adjunt: Daniel Pascual

Gerente: Sonia Sánchez

Director Artístic Adjunt: Pino Alosa

Ballarins Principals: Kayoko Everhart, Seh Yun Kim, Esteban Berlanga, Moisés Martín, Javier Monzón, Anthony Pina, Alessandro Riga

Ballarins Solistes: Noëllie Conjeaud, Emilia Gisladóttir, Jessica Lyall, Natalia Muñoz, Yae Gee Park, Antonio de Rosa, Francisco Lorenzo, Aleix Mañé, Isaac Montllor, Daan Vervoort, Toby William Mallitt

Cos de Ball:

Mar Aguiló, Aída Badía, Helena Balla, Lucie Barthélémy, Elisabet Biosca, Eugenia Brezzi, Rebecca Connor, Sara Fernández, Nadia Khan, Agnès López, Clara Maroto, María Muñoz, Allie Papazian, Giulia Paris, Nandita Shankardass, Aitor Arrieta, Jacopo Giarda, Erez Ilan, Álvaro Madrigal, Benjamin Poirier, Mattia Russo, Iván Sánchez, Roberto Sánchez, Rodrigo Sanz, Joel Toledo

Mestres Repetitors: Yoko Taira, Cati Arteaga, Elna Matamoros

Coordinador Artístic: Jesús Florencio

Pianistes: Carlos Faxas, Viktoria Glushchenko

Massatgista: Mateo Martín

Directora de Comunicació: Maite Villanueva

Ajudant directora de Comunicació:

José Antonio Beguiristain

Director de Producció: Luis Martín Oya

Producció: Javier Serrano

Ajudant director Adjunt: Amanda Pérez Vega

Coordinació Activitats: Esther Viñuela

Administració: Susana Sánchez-Redondo

Personal: Rosa González

Recepció: Miguel Ángel Cruz, Teresa Morató

Director Tècnic: Luis Martínez

Regidor: José Álvaro Cotillo

Maquinària: Francisco Padilla

Electricitat: Lucas González, Juan Carlos Gallardo, José Manuel Román

Audiovisuals: Jesús Santos, Pedro Álvaro, Rafa Giménez

Sastreria: Ana Guerrero, M^a del Carme Ortega, Mar Aguado, Cristina Ortega

Regidora Vestuari: Luisa Ramos

Utileria: José Luis Mora

Magatzem: Reyes Sánchez

Foto: Jesús Vallinas - Ballarins: YaeGee Park, Toby William Mallitt

TEATRE PRINCIPAL

8 i 9 de maig

COMPANHIA NACIONAL DE DANZA

CLÁSICOS DE HOY. De Petipa a Forsythe

Allegro Brillante

George Balanchine/ Piotr Ilich Chaikovski (Concert de piano núm. 3, op. 75)

SUITE NO.2 OP. 17, III: ROMANCE

Uwe Scholz/ Sergei Rachmaninov

Pausa: 5 min

Raymonda Divertimento

José Carlos Martínez/ Alexander Gluzanov

Descans: 15 min

In the Middle, Somewhat Elevated

William Forsythe / Thom Willems

DANSA
VLC

35
ANIVERSARI
COMPANHIA NACIONAL
DE DANZA
DIRECTOR ARTÍSTIC JOSÉ CARLOS MARTÍNEZ

PRÒXIMAMENT

TEATRE RIALTO

15 i 16 de maig

JOVE COMPANYIA GERARD COLLINS

WELCOME TO THE CHECK POINT

Direcció: Mamen García

Coreografies: Amaury Lebrun, Mamen García, Carmela García i Feliu Torrents*

*Beca Residència Forever Young

CULTURA
Teatre i Dansa

Seguiu-nos a:

<http://teatres.gva.es>

CLÁSICOS DE HOY. De Petipa a Forsythe

ALLEGRO BRILLANTE

Coreografia: George Balanchine (© The George Balanchine Trust)
Música: Piotr Ilich Chaikovski (Concert de piano núm. 3, op. 75)
Figurins: Nanette Glushak i Miguel Crespi
Posada en escena: Nanette Glushak
Adaptació del disseny d'il·luminació: Nicolás Fischtel
Realització de vestuari: Miguel Crespi
Duració: 17 minuts

Estrenada pel 'New' York City Ballet l'1 de març de 1956 en el City Center of Music and Drama de Nova York. Estrenada per la Companyia Nacional de Dansa el 24 de maig del 2014 en el Teatre Real.

Allegro Brillante es caracteritza pel que Maria Tallchief (la ballarina per a la que va ser creat el paper principal) denomina "un romanticisme rus expansiu". El vigorós ritme de la música fa que els passos pareguen inclús més difícils, però el ballet descansa sobre una tècnica forta, un timing precís i una respiració del gest. Balanchine va dir: "conté tot el que sé sobre el ballet clàssic en tretze minuts".

El concert de piano núm. 3 de Chaikovski (1840-1893) va ser originàriament escrit com una simfonia. Però quan estava quasi completa, el compositor, no del tot satisfet, va convertir el primer moviment en una peça de concert per a piano i orquestra, per a més tard també alterar l'andante i finale que havia compost.

* La representació d'Allegro Brillante, un Ballet Balanchine®, es presenta gràcies a l'acord amb La Fundació George Balanchine i ha sigut muntada d'acord amb els Servicis de Balanchine Style® i de Balanchine Technique® establits i produïts per la Fundació.

SUITE NO.2 OP. 17, III: ROMANCE

Coreografia: Uwe Scholz
Música: Sergei Rachmaninov
Figurins: Uwe Scholz
Disseny de Llums: Röger Michael Wolfgang
Realització de vestuari: Klaus Schreck
Duració: 9 minuts

Estrena absoluta pel Ballet de Zürich l'any 1987 en el Teatre de l'Òpera de Zürich. Estrena per la Companyia Nacional de Dansa el 8 de maig del 2015 en el Teatre Principal de València.

El que distingeix les coreografies de Scholz, en general, és la seua inigualable musicalitat. Pas a pas la música ressona en el seu treball que pareix articular-se quasi a la força en harmonia amb el seu art. Considerant que un normalment espera a percebre la coreografia com a reflex de la música i així crear un entorn visual en conjunt. Al contrari, amb la inigualable i artística volta de femella de Scholz en escena, la música es reflecteix com un so simfònic d'imatges.

Scholz escriu poesia amb el moviment. Ell escriu poesia amb la dansa. Els seus ballets, escrits en gran manera amb moviment clàssic, són un discurs silenciós sobre l'escenari: traçant enèrgicament les alegries de qualsevol home, les penes de qualsevol home. Això és el que afecta tot el món. Pots sentir els seus ballets amb els teus ulls. Pots veure amb les teues oïdes.

-Klaus Geitel-

RAYMONDA DIVERTIMENTO

Coreografia: José Carlos Martínez (inspirat en les versions de Marius Petipa i Rudolf Nureyev)
Música: Alexander Glazunov
Vestuari: Jordi Roig i Carmen Granell
Duració: 28 minuts

Estrena absoluta pel Ballet Imperial el 19 de gener de 1898 en Teatre Marinsky de St. Petersburg. Estrenat per la Companyia Nacional de Dansa el 18 d'octubre del 2013 en el Teatre Guerra de Lorca.

El ballet Raymonda —una de les últimes grans obres de Marius Petipa— desplega els seus tres actes en una Edat Mitjana convencional, amb herois que partixen a les Croades. En la batalla, el cavaller Jean de Brienne haurà de salvar a la seua promesa Raymonda de les urpes dels Sarraïns.

L'última escena, al fi, els reunirà. Este "pas clàssic hongarés" és un extracte del gran divertimento final: el matrimoni de Raymonda i de Jean de Brienne, celebrat en presència del Rei d'Hongria. De la mateixa manera que la música pren les seues tonalitats exòtiques de temes magiars, els passos clàssics s'adornen també de sabors hongaresos. Si les comes ballen en un pur estil clàssic, el bust i els braços adopten una gestualitat de "dansa de caràcter".

IN THE MIDDLE, SOMEWHAT ELEVATED

Coreografia: William Forsythe
Música: Thom Willems
Escenografia, figurins i disseny de llums: William Forsythe
Posada en escena: Agnès Noltenius
Realització de vestuari: Klaus Schreck
Duració: 28 minuts

Estrenat pel Ballet de l'Òpera de París en el Théâtre National de l'Opéra de París, el 29 de maig de 1987. Estrenat per la Companyia Nacional de Dansa en el Teatre de la Zarzuela de Madrid, l'11 de desembre de 1992

La força d'este treball consisteix en la seua senzillesa; In the Middle, sense efectes externs, es concentra en la forma tradicional de tema i variacions: el tema inicial, ballat per la ballarina, va en augment progressiu en relació al nombre de ballarins, fins que el resultat del conjunt es transforma en variacions i pas de deux de creixent complexitat.

L'aparent desdeny dels ballarins contrasta amb les rigores demandes tècniques que se'ls exigeixen. El títol del ballet fa referència a dos cireres daurades que pengen del centre de l'escenari i que servixen com una minúscula reflexió sobre el vast interior de l'Òpera de París, espai on va ser creat el ballet.

José Carlos Martínez

Director de la Companyia Nacional de Dansa
Ballarí Estrella de l'Òpera de París
Comanador de l'Orde de les Arts i les Lletres (França)
Premi Nacional de Dansa 1999.

Va iniciar els seus estudis de ballet a Cartagena amb Pilar Molina. Entre 1984 i 1987 va estudiar en el Centre de Danse International Rosella Hightower. Va guanyar el Prix de Lausanne i va ingressar en l'Òpera de París. En 1988 va ser triat personalment per Rudolf Nureyev per a formar part del cos de ball del Ballet de l'Òpera de París. Després de guanyar en 1992 la Medalla d'Or en el Concurs Internacional de Varna, va ser anomenat ballarí estrella del Ballet de l'Òpera de París en 1997.

Al llarg de la seua carrera ha rebut nombrosos premis importants com el Prix de l'Arop, Prix Carpeaux, Premi Dansa & Dansa, Premi Léonide Massine-Positano, Premi Nacional de Dansa, Medalla d'Or de la Ciutat de Cartagena, Premi Elegance et Talent France/Xiné, Premi de les Arts Escèniques (València), Premi Benois de la Dansa per la seua coreografia Les Enfants du Paradis o el Premi Dansa València. Ha sigut receptor de la medalla d'honor del Festival Internacional de Granada per a la Companyia Nacional de Dansa en 2013. És Comanador de l'Orde de les Arts i les Lletres (França).

Com a coreògraf ha creat més d'una desena de coreografies que inclouen Les Enfants du Paradis per al Ballet de l'Òpera de París (2008) o Resonance, recentment estrenada pel Boston Ballet. En 2012 crea Sonatas per a la Companyia Nacional de Dansa i en 2013 munta per a la CND les seues versions de Raymonda Divertimento i Giselle (pas a dos del segon acte). En 2015 munta la seua Versió del senyor Quixot Suite anunciant l'estrena del ballet complet per la CND per a desembre d'este mateix any.